

عنوان مقاله:

باید و نبایدهای علم ژنتیک از دیدگاه اخلاق

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

فاطمه رونقی - کارشناس ارشد سلولی مولکولی، گروه زیست شناسی، دانشکده علوم، دانشگاه فردوسی مشهد

محمدحسن شیخها - دانشیار، دکترای تخصصی ژنتیک انسانی دانشگاه علوم پزشکی شهید صدوقی یزد

فاطمه یزدیان - استادیار گروه مهندسی علوم زیستی، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

بی بی فاطمه حقیرالسادات - دانشجوی دکترای نانوبیوتکنولوژی، گروه مهندسی علوم زیستی، دانشکده علوم و فنون نوین، دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

مقدمه: توسعه دانش زیست شناسی و بویژه روشهای نو ترکیبی ژن، مهندسی ژنتیک و فناوری زیستی در عرصه های مختلف تحقیقاتی، صنعتی و نقش ان در زندگی بشر و محیط زیست سبب گردیده است تا برای پیشگیری از آسیب های احتمالی و یابروز خطرات پیش بینی نشده، یکسری ملاحظات اخلاقی و ایمنی زیستی نیز در این زمینه مدنظر قرار گیرد. هدف: بررسی جنبه های اخلاقی مطرح در تحقیقات علم ژنتیک و بیوتکنولوژی، که خود به منظور بهبود بخشیدن به سلامت افراد از طریق تنظیم یکسری اصول اخلاقی حاصل می گردد. اهمیت و رشد روزافزون موضوع اخلاق زیستی و اخلاق پزشکی باعث گردیده تا فعالیت های سودمندی در زمینه تأسیس مرکز تحقیقات اخلاق پزشکی، تشکیل کمیته ملی اخلاق زیستی و قانونگذاری در حیطه ی اخلاق زیستی صورت پذیرد. که از جمله این قانونگذاری ها می توان به قوانینی مربوط به پیوند اعضا و مرگ مغزی، تحقیقات ژنتیک، پژوهش های سلول های بنیادی، باروری حمایت شده و سقط جنین اشاره نمود. نتیجه: نیاز به نظام اخلاقی که در حوزه ژنتیک بیوتکنولوژی همگام و همراه با تحولات علمی توسعه یابد و در کنار پژوهشگران، کارگزاران، سیاست گذاران، تنظیم کننده و متعادل کننده این حوزه از فعالیت انسانی باشد نه تنها یک ضرورت اجتماعی است بلکه یک نیاز روحی برای آنان به شمار می آید.

کلمات کلیدی:

اخلاق، ژنتیک، ایمنی زیستی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/227217>

